

23 ΙΟΥΛΙΟΥ 2017

+ ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Φωκᾶ ἱερομάρτυρος. Ἰεζεκιήλ προφήτου (600 π.Χ.), Πελαγίας όσίας τῆς ἐν Τήνῳ (†1834).

Ἦχος πλ. β΄. Ἐωθινὸν ζ΄.

ΕΝ ΤΩΙ ΜΕΓΑΛΩΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΙ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι΄, καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα στ΄, καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου γ΄ εἰς δ΄.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος πλ. β΄.

Στίχ. α΄. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Νίκην ἔχων Χριστέ, τὴν κατὰ τοῦ ἄδου, ἐν τῷ Σταυρῷ ἀνήλθες, ἵνα τοὺς ἐν σκότει θανάτου καθημένους, συναναστήσης σεαυτῷ, ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, ὁ πηγάζων ζωὴν ἐξ οἰκείου φωτός· Παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. β΄. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Σήμερον ὁ Χριστός, θάνατον πατήσας, καθὼς εἶπεν ἀνέστη, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τῷ κόσμῳ ἐδωρήσατο, ἵνα πάντες κραυγάζοντες, τὸν ὕμνον οὕτως εἴπωμεν· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, τὸ ἀπρόσιτον φῶς, παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. γ΄. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Σὲ Κύριε τὸν ὄντα, ἐν πάσῃ τῇ κτίσει, ἀμαρτωλοὶ ποῦ φύγωμεν; ἐν τῷ οὐρανῷ; αὐτὸς κατοικεῖς· ἐν τῷ ἄδῃ; ἐπάτησας θάνατον· εἰς τὰ βάθη τὰ τῆς θαλάσσης; ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου Δέσποτα. Πρὸς σὲ καταφεύγομεν, σοὶ προσπίπτοντες ἱκετεύομεν· Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἔτερα Στιχηρὰ, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ΄. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ καυχώμεθα, καὶ τὴν ἀνάστασίν σου, ὕμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Στίχ. ε΄. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὕμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, θανάτῳ θάνατον ὤλεσε.

Στίχ. ς΄. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε, ὅτι κατήρησας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, ἀνεκαίνισας ἡμᾶς διὰ τοῦ Σταυροῦ σου, δωρούμενος ἡμῖν ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν.

Καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου προσόμοια γ΄ εἰς δ΄.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Στίχ. ζ΄. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἀθλητικῶν ἐξ αἱμάτων κρατῆρα πλήσας πιστοῖς, ἰάσεις ἐπαρδεύει, καὶ τὰς νόσους ἐλαύνει, Φωκᾶς ὁ χριστομάρτυς ἐν ὑψηλῷ, μαρτυρίας κηρύγματι, πάντας καλῶν· Οἱ διψῶντες δεῦτε πιστῶς, ποταμοὺς χαρίτων δρεψασθε.

Στίχ. η΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἀθλητικῶν ἐξ αἱμάτων ...

Στίχ. θ΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τῆς ἀθεΐας τὴν πλάνην θεῖα ἐνστάσει σου, πολυθεΐας ζάλην, τῆς Τριάδος δυνάμει, Φωκᾶ Μάρτυς ἐκτρέψας ξίφους ἀκμήν, τοῦ πυρός

τε τὴν ἔκκαυσιν, καὶ νιφετοὺς τῶν βασάνων
βέλη σαφῶς, ὡς νηπίων ἔκαρτέρησας.

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ'
ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν
αἰῶνα.

Τοῦ ζωοδότου σὺ κῆρυξ Θεοῦ γενόμενος, τυ-
ράννων καθαιρέτης, Ἀθλητὰ ἀνεδείχθης, καὶ
θεῖος ἀθλοφόρος· ὅθεν ζωὴν, τῷ ἀθανάτῳ πι-
στούμενος, πρὸς τὴν ἀνέσπερον ἔβης μαρμα-
ρυγὴν, τοῦ Θεοῦ Φωκᾶ μακάριε.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Ἐκ βρέφους ἐγένου, τοῦ Κυρίου ἐραστής, Φω-
κᾶ παμμακάριστε, Ἱερομάρτυς σοφέ· τὸ γὰρ
ὄπλον τοῦ Σταυροῦ ἐπ' ὤμων ἀράμενος, ἀ-
κλινῶς ἐπορεύθης, τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας· δι'
ἧς τῶν Ἀγγέλων ὑφέστιος γέγονας, δαιμό-
νων ἀντίπαλος, καὶ τοῦ κόσμου πρεσβευτής,
ᾧφθης διαπρύσιος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. β'.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς
μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ
γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς, ἐκλάμπας Υἱὸς μο-
νογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προήλθεν,
ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων,
καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ
εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυ-
άδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐ-
τὸν ἰκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι
τάς ψυχὰς ἡμῶν.

**Εἵσοδος καὶ ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν
ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·**

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρὸς,
* οὐρανοῦ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, *
ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς
ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἁ-
γιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι και-
ροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ,
ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Καὶ ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.
Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς 92.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσα-
το. (92)

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περι-
εζώσατο. (92)

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην,
ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (92)

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής, τό, Καταξίωσον, τὰ
Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ἀνάστασίν σου Χριστέ Σωτήρ, Ἄγγελοι ὑ-
μνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς· καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς
καταξίωσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ δοξάζειν.

Τὰ κατ' Ἀλφάβητον.

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνε-
δύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περι-
εζώσατο. (92)

Πύλας συντρίψας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς τοῦ
ἄδου συνθλάσας, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, γέ-
νος ἀνθρώπων πεπτωκὸς ἀνέστησας· διὰ
τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ὑμνοῦντες βοᾶμεν· Ὁ ἀνα-
στάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις
οὐ σαλευθήσεται. (92)

Ῥεύσεως ἡμᾶς τῆς πάλαι, Χριστὸς ἐπανορθῶ-
σαι θέλων, Σταυρῷ προσπήγνυται, καὶ τάφῳ
τέθειται· ὃν Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ δα-
κρῶν ζητοῦσαι, θρηνοῦσαι ἔλεγον· Οἴμοι
Σωτήρ τῶν ἀπάντων! πῶς κατεδέξω τάφῳ οἰ-
κῆσαι; οἰκήσας δὲ θέλων, πῶς ἐκλάπτης; πῶς
μετετέθης; ποῖος δὲ τόπος τὸ σὸν ζωηφόρον,
κατέκρυψε σῶμα; Ἀλλὰ Δέσποτα, ὡς ὑπέ-
σχου, ἡμῖν ἐμφάνηθι, καὶ παῦσον ἀφ' ἡμῶν,
τὸν ὀδυρμὸν τῶν δακρῶν. Θρηνοῦσαις δὲ
αὐταῖς, Ἄγγελος πρὸς αὐτὰς ἐπεβόησε· Τὸν

θρήνον παυσάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις εἶπατε, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, τῷ κόσμῳ δωρούμενος ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψαλμ. 68' 5).

Σταυρωθεὶς ὡς ἠβουλήθης Χριστέ, καὶ τὸν θάνατον τῆ ταφῆ σου σκυλεύσας, τριήμερος ἀνέστης, ὡς Θεὸς μετὰ δόξης, τῷ κόσμῳ δωρούμενος, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· διὸ σοι Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε, καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βῶμεν ἀσιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου· Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις, **Τρισάγιον καὶ τὰ Ἀπολυτικά.**

Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. β'.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα. **Τοῦ Ἱερομάρτυρος. Ἦχος δ'.**

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῆ πίστει ἐνήθησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Φωκᾶ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει

σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

[ἐναλλακτικῶς τὰ ἐν τῷ παραρτήματι]

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ. β'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Ἀπολυτικά

Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. β'.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα. **Τοῦ Ἱερομάρτυρος. Ἦχος δ'.**

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῆ πίστει ἐνήθησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρ-

τυς Φωκᾶ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄ-
γνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπι-
γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει
σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡ-
μῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν
πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. β'.

Τοῦ τάφου ἀνεωγμένου, τοῦ ἄδου ὀδυρομέ-
νου, ἡ Μαρία ἐβόα, πρὸς τοὺς κεκρυμμένους
Ἀποστόλους· Ἐξέλθετε οἱ τοῦ ἀμπελῶνος ἐρ-
γάται, κηρύξατε τὸν τῆς ἀναστάσεως λόγον·
Ἀνάστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα.

Κύριε, παρίστατο τῷ τάφῳ σου, Μαρία ἡ Μα-
γδαληνή, καὶ ἔκλαιε βοῶσα, καὶ κηπουρὸν σε
νομίζουσα ἔλεγε· Ποῦ ἔθηκας τὴν αἰώνιον
ζωὴν; ποῦ ἔκρυψας τὸν ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ;
οἱ γὰρ τοῦτον φυλάσσοντες, ἀπὸ τοῦ φόβου
ἀπενεκρώθησαν· ἢ τὸν Κύριόν μου δότε μοι, ἢ
σὺν ἐμοὶ κραυγάσατε· Ὁ ἐν νεκροῖς, καὶ τοὺς
νεκροὺς ἀναστήσας, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα,
ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσία βουλή, λάμψας
ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδάμ,
λέγων τοῖς Ἀγγέλοις· Συγχαρήτέ μοι, ὅτι εὐ-
ρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμή. Ὁ πάντα σοφῶς
οἰκονομήσας, δόξα σοι.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. β'.

Ἡ ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγίς ἐν
τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα,
στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστόν· καὶ τοὺς ἐ-
χθροὺς αὐτοῦ, ἀορασία πατάξας, ἀνάστη ὁ
Κύριος.

Δόξα.

Προϊστορεῖ ὁ Ἰωνᾶς τὸν τάφον σου, καὶ ἐρμη-
νεύει Συμεῶν τὴν ἔγερσιν, τὴν ἐνθεον ἀθά-
νατε Κύριε· κατέβης γὰρ ὡσεὶ νεκρὸς ἐν τῷ
τάφῳ, ὁ λύσας ἄδου τὰς πύλας· ἀνάστης δὲ ἄ-
νευ φθορᾶς, ὡς Δεσπότης τοῦ κόσμου εἰς σω-
τηρίαν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίσας τοὺς ἐν
σκότει.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν
ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ ἀνα-
στάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστόν τὸν Θεὸν ἡμῶν,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

[Μετὰ τὸν Ἄμωμον, τὰ Εὐλογητάρια]

Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος * κατεπλάγη ὀρῶν σε *
ἐν νεκροῖς λογισθέντα, * τοῦ θανάτου δέ, Σῶ-
τερ, * τὴν ἰσχὴν καθελόντα * καὶ σὺν ἑαυτῷ *
τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα * καὶ ἐξ ἄδου * πάντας ἐ-
λευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα * συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, * ὧ μα-
θήτριαι, κινᾶτε; * ὁ ἀστράπτων * ἐν τῷ τάφῳ
ἄγγελος * προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· *
Ἴδετε ὑμεῖς * τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· * ὁ Σω-
τὴρ γὰρ * ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωϊ * μυροφόροι ἔδραμον * πρὸς τὸ
μνημά σου θρηνολογοῦσαι * ἀλλ' ἐπέστη *
πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· * Θρήνου ὁ
καιρὸς * πέπαυται· μὴ κλαίετε· * τὴν ἀνάστα-
σιν δὲ * ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες * μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι
* πρὸς τὸ μνημά σου, Σῶτερ, * ἐνηχοῦντο ἀγ-
γέλου * πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· * Τί μετὰ
νεκρῶν * τὸν ζῶντα λογίζεσθε; * ὡς Θεὸς γὰρ
* ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα * καὶ τὸν τούτου Υἱόν
τε * καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, * τὴν ἁγίαν Τριάδα
* ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, * σὺν τοῖς Σεραφίμ * κρά-
ζοντες τὸ Ἅγιος, * ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, * ἐλυτρώσω, Παρθέने, *
τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας· * χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ *
ἀντὶ λύπης παρέσχες· * ῥεύσαντα ζωῆς, * ἴθυ-
νε πρὸς ταύτην δὲ * ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς * Θε-
ὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλουΐα, ἀλληλουΐα, ἀλληλουΐα· δόξα σοι
ὁ Θεός. (ἐκ γ')

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. β'.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ,
πύλας τοῦ ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἤνοιξας
ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστὰς ἐκ
τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡ-
μῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος πλ. β'.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ οὐρανῷ τοὺς ὀφθαλμούς μου αἴρω,
πρὸς σὲ Λόγε· οἴκτειρόν με, ἵνα ζῶ σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἐξουθενημένους, καταρ-
τίζων εὐχρηστα, σκευὴ σου Λόγε.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, πανσωστικῆ αἰτία· εἶ τι-
νοῦτο κατ' ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἐξαίρει τῶν
τῆς γῆς, πτεροῖ, αὖξει, τάττει ἄνω.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, οὐδεὶς ἡμῶν ἀντι-
σχεῖν ἠδύνατο, ἐχθροῦ πάλαισμα· οἱ νικῶν-
τες γὰρ ἔνθεν ὑψοῦνται.

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μὴ μου ληφθήτω ἡ ψυχὴ,
ὡς στρουθίον Λόγε· οἴμοι! πῶς μέλλω τῶν ἐ-
χθρῶν ῥυσθῆναι, φιλαμαρτήμων ὑπάρχων;

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἐνθέωσις τοῖς πᾶσιν, εὐδοκία
σύνεσις, εἰρήνη καὶ ἡ εὐλογία· ἰσουργὸν γὰρ
τῷ Πατρὶ ἐστι καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιοθέντες ἐπὶ Κύριον, ἐχθροῖς φοβεροί,
καὶ πᾶσι θαυμαστικοί· ἄνω γὰρ ὀρῶσιν.

Ἐν ἀνομίαις χειρᾶς αὐτῶν, ὁ τῶν δικαίων
κλῆρος, ἐπικούροσιν σε ἔχων, Σῶτερ οὐκ ἐκτεί-
νει.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, τὸ κράτος ἐπὶ πάντων· ὅπερ
αἱ ἄνω στρατηγίαι προσκυνοῦσι, σὺν πάσῃ
πνοῇ τῶν κάτω.

Προκείμενον. Ψαλμὸς πθ' (79).

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἐλ-
θὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς. (δις)

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων Ἰσραὴλ, πρόσχες, ὁ ὀδη-
γῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ.

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου...

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Αμήν. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεσάτω πνοὴ... πᾶσα τὸν Κύριον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει
τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.**

Ἑωθινὸν Ζ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 1-10).

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτ' σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦσαν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. Ἐρχε-

ται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὃ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσεν· οὐδέπω γὰρ ἤδεισαν τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπήλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Οἱ χοροὶ ψάλλουν ἀντιφωνικῶς κατὰ στίχον τὸν ν' ψαλμόν, προτάσσοντες (ἐν Κυριακῇ) τὴν προφώνησιν Ἑλεῆμον.

Ἦχος β'.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἐν Κυριακῇ προστίθεται εἰς τὸν τελευταῖον στίχον τὸ ἐφύμνιον· Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ τὸ πεντηκοστάριον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, * καθὼς προεῖπεν, * ἔδωκεν ἡμῖν * τὴν αἰώνιον ζωὴν * καὶ μέγα ἔλεος.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου.

Ωιδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθῆ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα· διό, ἐπινίκιον ᾠδὴν, σοὶ πάντες ἄδομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβῳ σοι ὡς θεραπαινὶς ἡ τελευταία, προσταχθεῖσα πρόσσεισι, τῷ Δεσπότη τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύοντι ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ

νοῦν σαρκούμενον Ἀγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Τροπάρια.

Καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών,

οὗ ἡ Ἀκροστιχίς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων):
Φωκᾶς ὁ φωστήρ πᾶσιν ἐκλάμπει χάριν.

Ωιδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φωτὸς σε, τῆς θεϊκῆς κατηύγασαν, ἀκτίνες ἔνδοξε, ὑπερφυοῦς προνοίας ἐξ αὐτῶν, τῶν ὠδίνων μακάριε· διὸ φωστήρ ὑπέρλαμπρος, Φωκᾶ ἐδείχθης ἐν τοῖς πέρασιν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς φοῖνιξ, ὑψιτενῆς ἀνέδραμες, ἐκ βρέφους ἔνδοξε, τῶν ἀρετῶν εἰς ὕψος νοητόν· καὶ καρποὺς τοὺς τῶν ἄθλων σου, πληθύνας κατεγλύκανας, πάντας μεθέξει τῶν θαυμάτων σου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καθεῖλες, τὰ τῶν βωμῶν ἰδρύματα, τῆς ἀθεότητος, τῆ μηχανῆ τῶν λόγων σου σοφέ· καὶ Χριστοῦ διετήρησας, τὴν Ἐκκλησίαν ἄσειστον, κατοχυρώσας τοῖς διδάγμασιν.

Δόξα.

Ἀφ' ὕψους, τῆς ἀπονοίας ἐρρίψας, νοῦν ὑπερήφανον, ἐν τῇ ἀπλῇ τῶν λόγων καθελών, τοῦτον χάριτι Ὅσιε, καὶ κατ' αὐτοῦ τὰ τροπαια, ἀθλητικαῖς νίκαις κεκλήρωσαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γεννήτωρ, ἐν Παραδείσῳ γέγονε, φθόνος θανάτου βροτοῖς· ὁ γεννηθεὶς δὲ Ἀχραντε ἐκ σοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, μετ' ἤχου ἐξηφάνισεν, ἀθανασίαν δούς τῷ γένει ἡμῶν.

Ωιδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. β΄. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἡ κτίσις, διελύετο φόβῳ· ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς, σταυρωθέντος, κραταιῶς συνείχετο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κεῖται δείλαιος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται, πᾶσιν ἡ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἀγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Τοῦ Ἁγίου. Ωιδὴ γ΄.

Ἦχος δ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συνήρμους τῶν πιστῶν, τὴν συμφωνίαν εἰς Χριστοῦ αἰνεσιν, καὶ ἀθεΐας φωνάς, Μάρτυς τῇ ἐνστάσει συνέχεας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ πόθος σε τοῦ Θεοῦ, τῶν ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανὸν εἴλκυσε, καὶ νοεραῖς τάξεσιν, ἐν σαρκὶ ἀθλοῦντα ἠρίθμησεν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φωτίσας ταῖς ἀστραπαῖς, τῶν σῶν θαυμάτων τοὺς πιστοὺς ἔσβεσας, τῆς ἀθεΐας πυρσούς, ἐν τοῖς ὄμβροισ μάκαρ τῶν λόγων σου.

Δόξα.

Ὡς χρώμασι φαεινοῖς, ἱερωσύνης τὴν στολὴν ἔβαψας, ἀθλητικοῖς αἵμασι, καὶ Χριστῷ φωτὶ ἱερούργησας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐρῶράγη τὸ τῆς ἀρεᾶς, ἡμῶν μεσότειχον ἀγνή Δέσποινα, τῷ ὑπὲρ νοῦν τόκῳ σου, καὶ τῇ θεῖα φύσει συνήφθημεν.

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θυσίαν ἀναίμακτον, Χριστῶ προσφέρων Φωκᾶ, θυσίαν προσήνεγκας, σαυτὸν δι' αἵματος, Ἰεράρχα θεόληπτε· ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ, ἀυλιζόμενος Πάτερ, μνήσθητι τῶν ἐν πίστει, ἐκτελούντων τὴν θείαν, καὶ εὐσημον ἡμέραν τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Πάναγνε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου Βελίαρ· στήσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν ἐκδυσωποῦσα ἀεὶ, ὃν ἐσωμάτωσας.

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

KONTAKION, OIKOS, SYNAXARION

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆ ζωαρχικῇ, παλάμῃ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν, κευθμώνων ὁ ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτεῖῳ φυράματι· ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτὴρ, ἀνάστασις καὶ ζωὴ, καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ταφήν σου Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν ἄδην ἔδησας Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα, καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντας ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύ-

σαντας, καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφους, καὶ ὡς μόνον δυνατόν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν ἀνάστασίν σου, δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς, ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰερομάρτυρος Φωκᾶ.

Στίχ. Φῶς Κυρίου, ἔνδοξε Φωκᾶ, φωτίσαν
Σὴν καρδίαν, ἔδειξε φωτὸς δοχείον.

Εἰκάδι τῆς τριτάτης Φωκᾶς νεκρὸς ἀμφεκομίσθη.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰεζεκιήλ. (†571 π.Χ.)

Στίχ. Ἰεζεκιήλ ἐβράιζε κἂν πόλῳ,
Ἀδωναΐ βλέπω σε, φάσκων Κυρίῳ.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῶν Ἁγίων Ἰερομαρτύρων Ἀπολλιναρίου ἐπισκόπου καὶ Βιταλίου πρεσβυτέρου Ῥαβέννης.

Στίχ. Τὸν Ἀπολλινάριον ἐκτετμημένον,
Ἐσπευσε Βιτάλιος αὐτίκα φθάσας.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰερομάρτυρος Ἀπολλωνίου Ῥώμης.

Στίχ. Ἀπολλωνίῳ διπλόμοχθος ἡ πάλη,
Μοχθοῦντι πρὸς πῦρ καὶ τὰ τῶν τόξων βέλη.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῶν ἐν Καρχηδόνι ἐπτὰ Μαρτύρων.

Στίχ. Ἀθληταὶ ἐπτὰ θανατωθέντες ξίφει,
Χριστῷ πάρεισιν Ἅγιοι τῷ Ἁγίῳ.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῆς Ὁσίας Ἄννης, τῆς ἐν τῷ Λευκατίῳ (ἢ ἐν τῷ Λευκάτῃ).

Στίχ. Σὸς δεσμὸς νοῦς σαρκικὰς ρίψας πέδας
Εἶργοντος Ἄννα μηδενός, τὸν Θεὸν βλέπει.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θύρσου, ἐπισκόπου Καρπασίας τῆς Κύπρου, τοῦ ἀναχωρητοῦ. (ζ' αἰ.)

Στίχ. Τῶν σῶν ἀγώνων τὰ ἔπαθλα παμμάκαρ,
Ἰσαγγελόν τε ἐπολιτεύσω βίον.

Καρπασέων γέρας, ἀκλινεῖ ἀσκήσει,
Προσῆγγισας Κτίστη, πανόσιε Θύρσε.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, ἀνάμνησις τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ τελειωθέντων χριστιανῶν, ἐπὶ Νικηφόρου τοῦ βασιλέως ἐν ἔτει ωια' (811).

Στίχ. Άνδρας δικαίους καὶ τρόπους οὐ ποικίλους
Άνδρες φονεῖς κτείνουσι ποικιλοτρόπως.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡ-
μῶν Πελαγίας τῆς ἐν Τήνῳ. (+1834)

Στίχ. Πελαγίας πέλαγος χαρίτων
Εὐρε τῆς Θεοτόκου θεράπαινα ὀφθείσα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Χατζη-Ανανίου, τοῦ ἐκ Μαλλῶν τῆς
Κρήτης, κτήτορος τῆς ἐν Ἱεραπέτρα μονῆς
τῆς Παναγίας Ἐξακουστῆς. (+1907)

Στίχ. Τῆς Θεοτόκου εὗρηκας τὴν ἱερὰν εἰκόνα,
σπηλαίου ἐνδοθὲν μικροῦ, ὦ Χατζη-Ανανία.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἀνάμνησις τοῦ θαύματος τῆς
ὑπεραγίας Θεοτόκου, Ζωοδόχου Πηγῆς, τῆς
ἐν Πάρῳ μονῆς Λογγοβάρδας, ὅτε διέσωσε δι-
ὰ τοῦ ὀσίου πατρὸς Φιλοθέου Ζερβάκου ρκε΄
(125) νέους, ὁμήρους τῶν Γερμανῶν, ἐν ἔτει
,α/Ἰμδ΄ (1944).

Στίχ. Ἡ χάρις σου, ἄχραντε, τοὺς ἐν κινδύνοις,
Οἷς οἶδας τάχιστα ἐκρύεται τρόποις.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, σύναξιν ἐπιτελοῦμεν τῶν
θαυμασίων τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς
Μαγάρας, προστάτιδος τῶν ἀπανταχοῦ Πα-
φρέων, ἐξαιρέτως ἑορταζομένης ἐν Ἀκριτο-
χωρίῳ Σιντικῆς.

Στίχ. Πάφρας φρουρὲ καὶ Πόντου, Μάγαρα, φύλαξ,
περιφρουρεῖ ἀεὶ τοὺς σοὶ προσιόντας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Θεοτόκου.

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμ-
βρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ
Τριωδίου, τῆ Β΄, Δ΄ καὶ Ε΄ Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς
Κυριακῆς τῶν ἀγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ιουλίου.

Ωιδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Ἀνοιξω τὸ στόμα μου * καὶ πληρωθήσεται
Πνεύματος * καὶ λόγον ἐρεύξομαι * τῆ βασι-
λίδι Μητρὶ * καὶ ὀφθήσομαι * φαιδρῶς πανη-
γυρίζων * καὶ ἄσω γηθόμενος * ταύτης τὰ
θαύματα.

Ωιδὴ γ΄.

Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους, Θεοτόκε, * ἡ ζῶσα καὶ
ἄφθονος πηγὴ, * θίασον συγκροτήσαντας *
πνευματικόν, στερεώσον * καὶ ἐν τῇ θείᾳ δό-
ξῃ σου * στεφάνων δόξης ἀξιώσον.

Ωιδὴ δ΄.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν * τῆς ἐκ τῆς
Παρθένου σαρκώσεως * σοῦ τοῦ ὑψίστου * ὁ
προφήτης Ἀββακούμ * κατανοῶν ἐκραύγαζε·
* Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ωιδὴ ε΄.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα * ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου *
σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, * ἔσχες ἐν μή-
τρα * τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν * καὶ τέτοκας ἄ-
χρονον Υἱόν, * πᾶσι τοῖς ὕμνοῦσί σε * σωτηρί-
αν βραβεύοντα.

Ωιδὴ ς΄.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον * τελοῦντες
ἑορτὴν οἱ θεόφρονες * τῆς Θεομήτορος * δεῦ-
τε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, * τὸν ἐξ αὐτῆς τε-
χθέντα * Θεὸν δοξάζοντες.

Ωιδὴ ζ΄.

Οὐκ ἐλάτρευσαν * τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες *
παρὰ τὸν κτίσαντα * ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν *
ἀνδρείως πατήσαντες * χαίροντες ἔψαλλον *
Ἵπερῦμνητε, * ὁ τῶν πατέρων Κύριος * καὶ
Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ωιδὴ η΄.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον, * ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ * ὁ τόκος τῆς
Θεοτόκου διεσώσατο, * τότε μὲν τυπούμενος·
* νῦν δὲ ἐνεργούμενος * τὴν οἰκουμένην ἄπα-
σαν * ἀγείρει ψάλλουσαν * Τὸν Κύριον ὕμνεῖ-
τε τὰ ἔργα * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύ-
νομεν.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ή ψυχή μου τόν Κύριον, καί ήγαλλίασε τò πνευμά μου επί τῷ Θεῷ τῷ σωτήρί μου.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ * καί ένδοξοτέραν * άσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τήν άδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν, * τήν όντως Θεοτόκον, * σε μεγαλύνομεν.

Στίχ. β'. Ότι έπέβλεψεν επί τήν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ίδου γάρ άπό τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αί γενεαί.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. γ'. Ότι έποίησέ μοι μεγαλεΐα ό δυνατός, καί άγιον τò όνομα αὐτοῦ· καί τò έλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν καί γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. δ'. Έποίησε κράτος έν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ύπερηφάνους διανοΐα καρδίας αὐτῶν.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. ε'. Καθειλε δυνάστας άπό θρόνων καί ύψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ένέπλησεν άγαθῶν καί πλουτοῦντας έξαπέστειλε κενούς.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. ζ'. Άντελάβετο Ίσραήλ παιδός αὐτοῦ μνησθῆναι έλέους, καθώς έλάλησε πρòς τοὺς πατέρας ήμῶν, τῷ Άβραάμ καί τῷ σπέρματι αὐτοῦ έως αἰῶνος.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Καταβασία. Ωιδή θ'.

Άπας γηγενής * σκιρτάτω τῷ πνεύματι * λαμπαδουχούμενος· * πανηγυρίζετω δέ * άῶλων νόων * φύσις, γεραΐρουσα * τήν ίεράν πανήγυριν * τῆς Θεομήτορος, * καί βοάτω· * Χαίροις, παμμακάριστε * Θεοτόκε άγνή, άειπάρενε.

Συναπτή μικρά, μεθ' ήν έκφώνησις:
Ότι σε αἰνοῦσι πᾶσαι αί δυνάμεις...

Ήχος β'.

Άγιος Κύριος ό Θεός ήμῶν.

Άγιος Κύριος ό Θεός ήμῶν.

Άγιος Κύριος ό Θεός ήμῶν. Υψοῦτε Κύριον τόν Θεόν ήμῶν καί προσκυνεΐτε τῷ ύποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ... ότι άγιός έστιν.

Άναστάσιμον Έξαποστειλάριον Ζ'.

Ότι ήραν τόν Κύριον, τῆς Μαρίας εἰπούσης, επί τόν τάφον έδραμον, Σίμων Πέτρος, καί άλλος, μύστης Χριστοῦ, όν ήγάπα· έτρεχον δέ οί δύο, καί εύρον τὰ όθόνια, ένδον κείμενα μόνα, καί κεφαλῆς, ήν δέ τò σουδάριον χωρὶς τούτων· διò πάλιν ήσύχασαν, τόν Χριστόν έως εΐδον.

Θεοτοκίον.

Μεγάλα καί παράδοξα, δι' έμέ κατειργάσω, Χριστέ μου πολυέλεε· έκ παρθένου γάρ Κόρης, έτέχθης άνερμηνεύτως, καί Σταυρόν κατεδέξω, καί θάνατον ύπομείνας, έξανέστης έν δόξη, καί τήν ήμῶν, φύσιν ήλευθέρωσας τοῦ θανάτου. Δόξα Χριστέ τῇ δόξη σου, δόξα τῇ σῇ δυνάμει.

ΑΙΝΟΙ

Ήχος πλ. β'.

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τόν Κύριον. Αἰνεΐτε τόν Κύριον έκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεΐτε αὐτόν έν τοῖς ύψίστοις. Σοὶ πρέπει ύμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεΐτε αὐτόν, πάντες οί άγγελοι αὐτοῦ· αἰνεΐτε αὐτόν, πᾶσαι αί δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ύμνος τῷ Θεῷ.

Ή Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμθ') καί:

Στιχηρὰ Άναστάσιμα. Ήχος πλ. β'.

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι έν αὐτοῖς κριμα έγγραπτον· δόξα αὕτη έσται πᾶσι τοῖς όσίοις αὐτοῦ.

Ό Σταυρός σου Κύριε, ζωή καί άνάστασις, ύπάρχει τῷ λαῷ σου· καί έπ' αὐτῷ πεποιθότες, σε τόν αναστάντα, Θεόν ήμῶν ύμνοῦμεν· έλέησον ήμᾶς.

Στίχ. β'. Αινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἡ ταφή σου Δέσποτα, Παράδεισον ἤνοιξε, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν ἀναστάντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶμεν· Σὺ ζωὴ ὑπάρχεις, ἡμῶν καὶ ἀνάστασις· ἐλέησον ἡμᾶς.

Αὐτόμελον.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ, ἐκ τάφου καθὼς γέγραπται, συνεγείρας τὸν προπάτορα ἡμῶν· διό σε καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν ἀνάστασιν.

Ἔτερα Στιχηρά, Ανατολικά.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Κύριε, μέγα καὶ φοβερὸν ὑπάρχει, τῆς σῆς ἀναστάσεως τὸ μυστήριον· οὕτω γὰρ προῆλθες ἐκ τοῦ τάφου, ὡς νυμφίος ἐκ παστάδος, θανάτῳ θάνατον λύσας, ἵνα τὸν Ἀδὰμ ἐλευθερώσης· ὅθεν ἐν οὐρανοῖς, Ἄγγελοι χορεύουσι, καὶ ἐπὶ γῆς ἄνθρωποι δοξάζουσι, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην, εὐσπλαγχνίαν σου Φιλάνθρωπε.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὁ παράνομοι Ἰουδαῖοι, ποῦ εἰσὶν αἱ σφραγίδες, καὶ τὰ ἀργύρια, ἃ ἐδώκατε τοῖς στρατιώταις; οὐκ ἐκλάπη ὁ θησαυρός, ἀλλὰ ἀνέστη ὡς δυνατός· αὐτοὶ δὲ κατησχύνθητε, ἀρνησάμενοι Χριστόν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, τὸν παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Στίχ. ζ'. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Σφραγισθέντος τοῦ μηνύματος, πῶς ἐσυλήθητε Ἰουδαῖοι, φύλακας καταστήσαντες, καὶ σημεῖα θέντες; τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, προῆλθεν ὁ Βασιλεύς· ἢ ὡς νεκρὸν παραστήσατε, ἢ ὡς Θεὸν προσκυνήσατε, σὺν ἡμῖν μελωδοῦντες· Δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

Στίχ. η'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Τὸ ζωοδόχον σου μνήμα, αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὀδυρόμεναι κατέλαβον Κύριε· καὶ μύρα βαστάζουσαι, τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον, μυρίσαι ἐπεζήτησαν· εὗρον δὲ φωτοφόρον Ἄγγελον, ἐν τῷ λίθῳ καθήμενον, καὶ πρὸς αὐτὰς φθεγγόμενον καὶ λέγοντα· Τί δακρύετε, τὸν ἐκ πλευρᾶς, πηγάσαντα τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν; τί ἐπιζητεῖτε, ὡσπερ θνητόν, ἐν μνήματι τὸν ἀθάνατον; δραμοῦσαι δὲ μᾶλλον, ἀπαγγείλατε τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς, τῆς αὐτοῦ ἐνδόξου ἀναστάσεως, τὴν παγκόσμιον χαρμονὴν· ἐν ἧ καὶ ἡμᾶς Σωτὴρ φωτίσας, δώρησαι ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἑωθινὸν Ζ'. Ἦχος βαρῦς.

Ἴδου σκοτία καὶ πρωί· καὶ τί πρὸς τὸ μνημεῖον Μαρία ἔστηκας, πολὺ σκότος ἔχουσα ταῖς φρεσίν; ὕψ' οὐ ποῦ τέθειται ζητεῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀλλ' ὄρα τοὺς συντρέχοντας Μαθητάς, πῶς τοῖς ὀθονίοις καὶ τῷ σουδαρίῳ, τὴν ἀνάστασιν ἐτεκμήραντο, καὶ ἀνεμνήσθησαν τῆς περιούτου Γραφῆς. Μεθ' ὧν καὶ δι' ὧν, καὶ ἡμεῖς πιστεύσαντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν ζωοδότην Χριστόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, * Θεοτόκε Παρθένε· * διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, * ὁ ἄδης ἠχμαλώτισται, * ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, * ἢ κατάρα νενέκρωται, * ἢ Εὐὰ ἠλευθέρωται, * ὁ θάνατος τεθανάτωται, * καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· * διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· * Εὐλογη-

τὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ οὕτως εὐδοκή-
σας, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται
εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. * Δόξα ἐν ὑψί-
στοις Θεῶ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώ-
ποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνου-
μέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν
σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παν-
τοκράτορ. * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χρι-
στέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ
Πατρὸς, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου,
* ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ
κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος
ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, *
Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀ-
μήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε * καὶ αἰ-
νέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀ-
ναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡ-
μῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνο-
μά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * κα-
θάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * δίδαξόν με τὰ δικαιοῦ-
ματά σου. (ἐκ γ')

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα. * Κύριε, ἐλέησόν με. *
ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον. * δίδαξόν με τοῦ
ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. * ἐν τῷ φωτί σου ὁ-
ψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί
σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνα-
τος. * ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος. * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν ἰσχυροτέρᾳ φωνῇ·

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνα-
τος. * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον. Ἦχος β'.

Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος * καὶ τὰ δεσμὰ δι-
αρρήξας τοῦ ἄδου, * ἔλυσας τὸ κατάκριμα
τοῦ θανάτου, Κύριε, * πάντα ἐκ τῶν παγί-
δων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος. * ἐμφανίσας σε-
αυτὸν τοῖς ἀποστόλοις σου * ἐξαπέστειλας
αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα * καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰ-
ρήνην * παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, * μόνε πολυ-
έλεε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα...

Τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν μακαρισμῶν τοῦ ἦχου.

Εἰ δὲ μή, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ
πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ
μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις
αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...**

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ...

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ...

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀθάνατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, * ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, * εἰς ὧν τῆς ἁγίας Τριάδος, * συνδοξαζόμενος

τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * σῶσον ἡμᾶς.

**Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόφρωνος...**

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμ. ριζ' (117).

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον. Ἦχος πλ. β'.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνημά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήνησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνημά σου, ...

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνημά σου, ...

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον. Ἦχος πλ. β'.
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνημά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήνησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμε-

νος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος. Ἦχος δ΄.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν προᾶξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῆ πίστει ἐνήθησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Φωκᾶ, πρέσβευε Χριστῶ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου. Ἦχος β΄.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

Προστασία * τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, * μεσιτεία * πρὸς τὸν ποιητὴν ἀμετάθετε, * μὴ παρίδης * ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, * ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ * εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, * τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι * Τάχυνον εἰς πρεσβείαν * καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, * ἢ προστατεύουσα ἀεὶ, * Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς Ζ΄ ἑβδομάδος (Ῥωμ. ιε΄ 1-7).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουΐα τοῦ ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. (Ψαλμὸς κζ΄).

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. Ἐκαστος γὰρ ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν· καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρρεσεν, ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, «Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν

ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ». Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δώη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν, ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ.

Ἀλληλουΐα (γ'). Ἦχος πλ. β΄. (Ψαλμὸς 67').

Στίχ. Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειά τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀβυσθήσεται.

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ Ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπῶ ἐπ' αὐτόν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Ζ΄ Ματθαίου

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (θ΄ 27-35).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παράγοντι τῷ Ἰησοῦ ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ κράζοντες καὶ λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ Δαυῖδ. Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν προσήλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πιστεῦετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; λέγουσιν αὐτῷ· Ναί, Κύριε. Τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέγων· Κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν. Καὶ ἀνεψήθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Ὁρατε μηδεὶς γινωσκέτω. Οἱ δὲ ἐξεληθόντες διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ. Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων ἰδοὺ προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον· καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου ἐλάλησεν ὁ κωφός. Καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι λέγοντες· Οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραήλ. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ γίνεται τὸ κήρυγμα τοῦ Θεοῦ λόγου.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς * μακαρίζειν σε τὴν
Θεοτόκον, * τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώ-
μητον * καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. * Τὴν τι-
μιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξότεραν *
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως *
Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον,
* σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλλη-
λούϊα.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν. Ἦχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, * ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, * εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ,
* ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· * αὕτη
γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος β΄.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνέσεώς σου,
Κύριε, * ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, *
ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς * τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν
μυστηρίων· * τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγια-
σμῷ, * ὅλην τὴν ἡμέραν * μελετῶντας τὴν δι-
καισύνην σου. * Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλ-
ληλούϊα.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν. Ἦχος β΄.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ
νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ΄)

Ἀπόλυσις· Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Εἰς τὸν ἔσπερινόν καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος,
ἐναλλακτικῶς, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον
καὶ τὰ τῶν Ἁγίων. Ποίημα Γερασίμου
Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Φῶς ἐκλάμπουσα, τῶν ἱαμάτων, κόσμῳ δέδει-
κται, τῶν σῶν λειψάνων, Ἱερομάρτυς ἡ θήκη
ἡ ἔνθεος· ἥς τὴν σεπτὴν κομιδὴν ἐορτάζον-
τες, ἁγιασμὸν ἀληθῆ κομιζόμεθα. Φωκᾶ ἐν-
δοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Προφήτου. Ὅμοιον. Γερασίμου.

Θεοῦ Πνεύματος, τῇ ἐπιπνοίᾳ, προκατήγγει-
λας, Θεοῦ Προφῆτα, ἐσομένων μυστηρίων
τὴν ἔκβασιν· τὴν τοῦ Σωτῆρος ἀπόρρητον κέ-
νωσιν, καὶ αἰώνιων νεκρῶν τὴν ἀνάστασιν· Ἰ-
εζεκιήλ ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῆς Ὁσίας. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀμέμπτως ἐβίωσας, ἐν ἐγκρατεία πολλῇ, καὶ
κόποις ἀσκήσεως, καὶ ἐν ἀγάπῃ θερμῇ, Πε-
λαγία θεόληπτε· ὅθεν τὴν Θεοτόκον, ἐπαλ-
λήλως κατείδες, μηνύουσάν σοι Εἰκόνας, τὴν
ἀνεύρεσιν ταύτης· ἣ πρέσβευε Ὁσία, ὑπὲρ
τῶν τιμώντων σε.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ

Ὡδαὶ δ΄-θ΄ τῶν κανόνων.

Ὡιδῆ δ΄. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. β΄. Ὁ εἰρμός.

Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σε-
πτὴ Ἐκκλησία, θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακρά-
ζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἐορτά-
ζουσα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον ἦνθησε, Χριστὲ τῆς ὄντως ζωῆς· ὁ
Σταυρὸς γὰρ ἐπάγη, καὶ ἀρδευθεὶς, αἵματι

καὶ ὕδατι, ἐξ ἀκηράτου σου πλευρᾶς, τὴν ζω-
ὴν ἡμῖν ἐβλάστησεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐκ ἔτι ὄφεις μοι, ψευδῶς τὴν θέωσιν, ὑπο-
βάλλει· Χριστὸς γάρ, ὁ Θεουργός, τῆς ἀνθρώ-
πων φύσεως, νῦν ἀκωλύτως τὴν τρίβον, τῆς
ζωῆς μοι ἀνεπέτασεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ὄντως ἄφθεγκτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς
σῆς Θεοτόκε, θεοπρεποῦς, πέφυκε κηρύσεως,
τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, Ἀειπάρθενε μυστή-
ρια.

Τοῦ Ἁγίου. Ωιδὴ δ΄.

Ἦχος δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συσσαλεύουσιν πελάγει τῆς ἀσεβείας, τὴν
Ἐκκλησίαν εἰλκυσας, Φωκᾶ εἰς λιμένας, τοὺς
τῆς εὐσεβείας Χριστοῦ, ἀπαύστως κραυγά-
ζουσιν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ γεῶδες ἐκτινάξας ζωῆς σαρκώδους, καὶ βι-
οτεύων ἔνδοξε, ἐν σαρκὶ πορείαν, ἄυλον διή-
νυσας, Φωκᾶ· ὅθεν χάριτι, ἄγγελος ἐν σώματι
πέφυκας.

Δόξα.

Ἡ ἀκένωτος πηγή σε τοῦ Παρακλήτου, τῶν
νοητῶν ἐπλήρωσε, καὶ θείων θαυμάτων, Ἱε-
ράρχα ἔνδοξε, καὶ πᾶσι προτέθεικε, ποταμὸν
χαρίτων ἀειῶρυτον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς παράδοξα καὶ ἄρρήτα Θεοτόκε, τὰ τοῦ
καινοῦ σου τόκου, ἀληθῶς ὑπάρχει, ξένα καὶ
παράδοξα, ἐν οἷς ἡ διάνοια, καὶ ὁ νοῦς ἠτᾶ-
ται πανάχραντε.

Ωιδὴ ε΄. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. β΄. Ὁ εἰρμός.

Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ, τὰς τῶν ὀρθρι-
ζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον δέομαι,

σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζό-
φου τῶν πταισμάτων, ἀνακαλούμενον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὑποχωρεῖ μοι τὰ Χερουβεὶμ, νῦν καὶ ἡ φλογί-
νη ῥομφαία, Δέσποτα νῶτά μοι δίδωσι, σὲ ἰ-
δόντα Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ληστῆ ὁ-
δοποιήσαντα, τὸν Παράδεισον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐκ ἔτι δέδοικα τὴν εἰς γῆν, Δέσποτα Χριστέ
ἐπιστροφὴν· σὺ γὰρ ἐκ γῆς με ἀνήγαγες, ἐπι-
λελησμένον, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, πρὸς
ὑψος ἀφθαρσίας, τῇ ἀναστάσει σου.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς Θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ
κόσμου ἀγαθή, ὁμολογοῦντας διάσωσον· σὲ
γὰρ προστασίαν, ἀκαταμάχητον, κεκτήμεθα
τὴν ὄντως, θεογεννήτριαν.

Τοῦ Ἁγίου. Ωιδὴ ε΄.

Ἦχος δ΄. Σὺ, Κύριέ μου, φῶς.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πορθήσας τὰ ἐχθροῦ, ὦ Φωκᾶ ὀχυρώματα,
δυνάμει τῇ τῶν θαυμάτων, τοὺς ῥυσθέντας
Κυρίῳ, ὡς σκῦλα προσενήνοχας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀντώθησας σοφέ, κατὰ σοῦ τὰ πεμπόμενα,
τοξεύματα εἰς καρδίας, τῶν βαλλόντων· αὐ-
τὸς δέ, ἐσώθης ἀπαρατρωτος.

Δόξα.

Συνέθλασας Φωκᾶ, κεφαλὴν τὴν τοῦ δράκον-
τος, πατήσας τοῦτον γενναίως, τῇ ἐνθέῳ ду-
νάμει, τῆς στερῶς σου ἀθλήσεως.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ῥανάτῳ οὐρανός, εὐφροσύνην καὶ χάριν ἐν
γῆ· ἐνέδωκε νῦν γὰρ αὕτη, εὐφροσύνην εἰς ὑ-
ψος, τὴν μόνην Θεομήτορα.

Ωιδὴ στ´. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. β´. Ὁ εἰρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σταυρούμενος Δέσποτα, τοῖς μὲν ἡλίοις τὴν ἀράν, τὴν καθ´ ἡμῶν ἐξήλειψας, τῇ δὲ λόγχῃ νυττόμενος τὴν πλευράν, Ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον, διαρρήξας τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἀδὰμ κατενήνεκται, δι´ ἀπάτης περνησθεῖς, πρὸς τὸ τοῦ ἄδου βάραθρον· ἀλλ´ ὁ φύσει Θεός τε καὶ συμπαθής, κατῆλθες πρὸς ἔρευναν, καὶ ἐπ´ ὤμων βαστάσας συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ πάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον καὶ δεινόν, κατεύνασον τάρραχον, καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Τοῦ Ἁγίου. Ωιδὴ στ´.

Ἦχος δ´. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰλύος, καὶ βυθοῦ ἀθεότητος ἔνδοξε, τὴν σὴν ἀνείλκυσας ποίμνην· ἦν ἀποκαθάρας υἰοθεσίας, τῷ ὕδατι, πρὸς τὸ φῶς τὸ τῆς χάριτος ὑψώσας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νέφεσιν, ὁ τιθεὶς ἑαυτοῦ τὴν ἐπίβασιν, ἀεροδρόμῳ πορείᾳ, σὲ Φωκᾶ ἐδόξασε τοῦ προφθάνειν, τοὺς αἰτοῦντας, ἐν κινδύνοις θαλάσσης καὶ θλίψεως.

Δόξα.

Ἐλυσας, συμπλοκὰς τὰς τοῦ ψεύδους καὶ ἔδησας, ματαιορρήμονας γλώσσας, τοῖς τῆς ἀληθείας δεσμοῖς θεόφρον, καὶ ἐν κόσμῳ, τὸν τῆς πίστεως λόγον ἐκήρυξας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐνώσεως, ἀκηράτου καρπὸν ἀνεβλάστησας, Θεοκυῆτορ τῷ κόσμῳ, ἀειζῶου πρόξενον ἀφθαρσίας, δεικνυμένης, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ τιμῶσί σε.

Ωιδὴ ζ´. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. β´. Ὁ εἰρμός.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο, Ἄγγελος τοῖς ὄσιοις παισί· τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον, πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὀδυρόμενος τῷ πάθει σου ὁ ἥλιος, ζόφον περιεβάλετο, καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἐπὶ πᾶσαν, Δέσποτα τὴν γῆν, τὸ φῶς συνεσκότασε βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡμφιάσαντο Χριστὲ τῇ καταβάσει σου, φέγγος τὰ καταχθόνια· ὁ προπάτωρ δὲ θυμηδίας, ἔμπλεως ὀφθείς, χορεύων ἐσκίρτησε βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Διὰ σοῦ Μῆτερ Παρθένε φῶς ἀνέτειλε, πάση τῇ οἰκουμένη φαιδρόν· τὸν γὰρ κτίστην σὺ τῶν ἀπάντων, τέτοκας Θεόν· ὃν αἰτησαι Πάναγνε ἡμῖν, καταπεμφθῆναι τοῖς πιστοῖς, τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ἁγίου. Ωιδὴ ζ´.

Ἦχος δ´. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καθηλωθέντα, τῷ τοῦ Χριστοῦ σε πόθῳ Μάρτυς σοφέ, πλήθη φοβερῶν βασάνων καὶ ἀπειλῶν, οὐ κατέσεισαν οὐχ εἰλκυσαν, ἐκ γεννηιότητος, τῆς πρὸς αὐτὸν συναφείας καὶ σχέσεως.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λύτρον τῷ δόντι, ὑπὲρ ἡμῶν τὸ αἷμα τὸ ἑαυτοῦ, αἷμα τὸ οἰκεῖον Μάρτυς ὡς προσφορὰν, ἀντιδédωκας καὶ ἔψαλλες· Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Δόξα.

Ἀποβαλόντα, δι' ἀρετῆς τὸ βάρος τὸ γεηρόν, θεῖοι τοῦ Χριστοῦ σε Ἄγγελοι Ἀθλητά, δι' ἀέρος μετεκόμιζον, αὐτοῦ προστάγματι, ὡς τὸ πρὶν Ἀββακοῦμ συνιπτάμενον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἄγγελοι εἶδον, Θεογεννητορ ξένα τῷ τόκῳ σου· φύσιν τὴν φθαρτὴν τοῦ γένους τοῦ χοϊκοῦ, πρὸς ἀκήρατον καὶ ἀφθαρτον, παλινδρομήσασαν, κατοικίαν καὶ δόξαν οὐράνιον.

Ωιδὴ η' . Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. β' . Ὁ εἰρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὀσίοις, δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν, ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς, Χριστέ μόνῳ τῷ βούλεσθαι σε ὑπερψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἰουδαίων τὸν πάλαι, προφητοκτόνον λαόν, θεοκτόνον ὁ φθόνος, νῦν ἀπειργάσατο, σὲ ἐπὶ Σταυροῦ, ἀναρτήσαντα Λόγε Θεοῦ· ὃν ὑπερψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐρανίους ἀψίδας, οὐ καταλέλοιπας, καὶ εἰς ἄδην φοιτήσας, ὅλον συνήγειρας, κείμενον Χριστέ, ἐν σαπρία τὸν ἄνθρωπον, σὲ ὑπερψοῦντα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ φωτὸς φωτοδότην, Λόγον συνέλαβες, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως, τοῦτον δεδόξασαι Πνεῦμα γὰρ ἐν σοί, Κόρη θεῖον ἐσκήνωσεν· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου. Ωιδὴ η' .

Ἦχος δ' . Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πῦρ ἀπαύστως ἔχων ἐν ψυχῇ, τὸ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ, Φωκᾶ μακάριε, τὸν δρόμον ἄσχετον ἤνυσας, πρὸς αὐτὸν δι' ἀθλήσεως· δι' ἧς τυχῶν τοῦ ἔφετοῦ, σὺν Ἀσωμάτοις βοᾶς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐρῶρει τῶν Ἑλλήνων τὰ σαθρά, πλάνης σεβάσματα, καὶ σεσιγήκασι, τῆς ματαιότητος ἅπασαι, αἱ διπλόαι καὶ τὸ ψεῦδος αὐτῶν, ἠλέγχθη γνώσει ἀληθεῖ, τῶν ἀθλοφόρων Χριστοῦ, κηρυττόντων, εἶναι Σοφίαν Θεοῦ ἐνυπόστατον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχὺν ἀπροσμάχητον Φωκᾶ, περιζωσάμενος, Ἁγίου Πνεύματος, ἀκαταγώνιστον ἔνστασιν, καὶ ἀνδρείαν ἀπερίτρεπτον, προπολεμῶν ὑπὲρ τῆς σῆς, ποιμνῆς ἐνδέδειξαι· καὶ νικήσας, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ὑμνεῖς τὸν τῶν ὅλων Θεόν.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν

καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον·

ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερψοῦμεν

αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χάριν θεῖαν ἄφθονον Χριστός, σοὶ ἔδωρήσατο, Φωκᾶ αἰοῖδιμε, τοῖς ἐξαιτουσί σε ἅπασι, καταλλήλως παρεχόμενον, τὰς τῶν θαυμάτων δωρεάς, ἀπαύστως κράζουσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ φύσει ἀπρόσιτος παντί, Υἱὸς καὶ Λόγος Θεοῦ, ἐν σοὶ σκηνώσας Ἀγνή, καὶ ἐνδυσάμενος ἄχραντε, τὸ ἡμέτερον ὡς εὐσπλαγχνος, ὠφθη εὐπρόσιτος σαρκί, καὶ ἀνεστράφη ἡμῖν· διὰ τοῦτο, πόθῳ πολλῷ σε ὑμνῶ καὶ τιμῶ καὶ αἰνῶ.

Ωιδὴ θ' . Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. β' . Ὁ εἰρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾶ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμέ-

νος· ὄν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Παθῶν ἀμέτοχος σὺ διέμεινας, Λόγε Θεοῦ σαρκὶ προσομιλήσας τοῖς πάθεσιν, ἀλλὰ λύεις τῶν παθῶν τὸν ἄνθρωπον, πάθεσι χρηματίσας, πάθος Σωτῆρ ἡμῶν· μόνος γὰρ ὑπάρχεις ἀπαθής, καὶ παντοδύναμος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φθορὰν θανάτου καταδεξάμενος, διαφθορᾶς ἐτήρησας τὸ σῶμά σου ἄγευστον· ἡ δὲ σὴ ζωοποιὸς καὶ θεία ψυχὴ, Δέσποτα ἐν τῷ ἄδη, οὐ καταλέλειπται· ἀλλ' ὥσπερ ἐξ ὕπνου ἀναστάς, ἡμᾶς συνήγειρας.

Τριαδικόν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν Πατέρα Υἱὸν συνάναρχον, πάντες βροτοὶ ἐν χεῖλεσιν ἀγνοῖς μὲν δοξάζομεν, τὴν δὲ ἄρρητον καὶ ὑπερένδοξον, Πνεύματος παναγίου, δύναμιν σέβομεν· μόνη γὰρ ὑπάρχεις πανσθενής, Τριάς ἀχώριστος.

Τοῦ Ἁγίου. Ωιδὴ θ'.

Ἦχος δ'. Λίθος ἀχειρότητος ὄρους.

Στίχ. Ἁγίε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄρμα ὡς πυρίμορφον ἔχων, τὰς φωτοφόρους ἀρετάς σου, καὶ τὴν τῶν ἀγώνων διφρεῖαν, πρὸς οὐρανίους ἀνέπτῃς Ὅσιε, μονὰς ἐν αἷς κατέπαυσας, σὺν Ἀσωμάτοις ἀυλιζόμενος.

Στίχ. Ἁγίε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥύσει τῆς ἐνθέου σοφίας, καὶ πλημμυρήσει τῇ τῶν λόγων, ἔλυσας τοῦ ψεύδους τὴν ὕλην, καὶ εὐσεβούντων ψυχὰς κατήρδευσας, καὶ καρποφόρους ἔδειξας, ἐνθέων ἔργων διὰ πίστεως.

Στίχ. Ἁγίε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴδες τὴν ὑπέρφωτον αἴγλην, τὴν νοουμένην θεωρίαν, ἐν τῇ τῶν ἀγώνων σου πάλῃ, τοῦ ποθομένου ἀγωνοθέτου Χριστοῦ· καὶ φθά-

σαι ταύτην ἔσπευσας, Μάρτυς τῷ τέλει τῶν ἀθλήσεων.

Δόξα.

Νῦν ὡς τρανοτέρως τὴν δόξαν, ἐνοπτριζόμενος τοῦ Κτίστου, ὑπὲρ τῶν ἐκ πόθου Φωκᾶ σε, ἀνευφημούντων αὐτὸν δυσώπησον, τοῦ μετασχεῖν τῆς κρείττονος, τούτου καὶ δόξης καὶ λαμπρότητος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σου τὴν χάριν Παρθένε, καὶ μεγαλύνω σου τὴν δόξαν· σὺ γὰρ φωτισμὸς τῆς ψυχῆς μου, ὑπάρχεις ὄντως καὶ ἡ παράκλησις, τῶν σὲ τιμώντων Δέσποινα, καὶ ἀνυμνούντων πάντων δούλων σου.

* * * * *